

**Solidariteit tegenover
verdeel en heers**

**Vijf solidaire CAO-eisen:
Havenbrede ontplooiing van de
vakbondsmacht**

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-16.00 uur
E-mail: dvl@rodemorgen.nl
Telefoon: 010-4199054

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
bankrekening 4428359

**Neem een
abonnement op
de *Rode Morgen***

Wil je eens in de vier weken
lezen over de klassenstrijd in
Nederland en andere landen?
Dat kan!
Vul onderstaande bon in:

- 0 proefabonnement
(drie nummers gratis)
- 0 jaarabonnement € 6,80
- 0 steunabo €11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

**Invullen, uitknippen en
opsturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam**

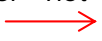
Op 13 december 2008 werd op het FNV havencongres het volgende beleid aangenomen: *“FNV Havens zal zich ervoor inspannen dat de leden de komende periode meer gaan investeren in onderlinge solidariteit. Niet alleen binnen de onderneming, maar ook binnen de sector en binnen de haven. Niet alleen op nationaal niveau, maar zeker ook op internationaal niveau. De ‘verdeel en heersstrategie’ van de werkgevers verdient een goed, krachtig en duidelijk antwoord van de werkvloer”.*

Mooie woorden – nu is het tijd geworden voor daden. Solidariteit en vakbeweging horen bij elkaar. Alleen sta je machte-

loos, samen met je collega's kun je tegenover de bazen een macht vormen. Tegenover eensgezinde arbeiders staan de concerns machteloos. Alleen door arbeiders te verdelen, kunnen kapitalisten hun winsten, de uitbuiting van loonarbeid en hun macht overeind houden.

- Vijf solidaire CAO-eisen**
- 1. Gelijk loon voor gelijk werk in de hele haven!**
 - 2. Een flinke loonsverhoging voor elke havenarbeider!**

Hoe willen de havenconcerns hun winsten opkrikken en de havenarbeiders verdelen? Door verschillende lonen voor het-

zelfde werk te betalen. Jongeren verdienen minder dan ouderen. Inhuur verdient minder dan vast. Stagiaires verdienen minder dan leerlingen. Je staat naast elkaar hetzelfde werk te doen, maar de één verdient een goed loon, de andere krijgt een fooi en de derde zit daar ergens tussen in. Het lagere loon van de ene havenarbeider heeft een drukkend effect op het loon van alle havenarbeiders.

APMT wil de stap naar een volgende loonschaal afhankelijk maken van de beoordeling van de leiding. ECT wil uitkeringen afhankelijk maken van het bedrijfsresultaat. ECT wil de betaling van een extra salarisstap, voor ECT-ers die vanaf oktober 2000 in dienst zijn getreden, afhankelijk maken van de beoordeling van de leiding. Zo worden de verschillen opgeschroefd en wordt verdeeldheid gezaaid. Zo proberen deze bedrijven een volgzaam personeelsbestand te scheppen. De Europese vakbeweging en ook de FNV eisen gelijk loon voor gelijk werk. Het onderhandelingssteam van FNV Bondgenoten bij ECT schrijft aan de leden bij ECT: *“Geen tweedeling meer in de CAO tussen leeftijdsgroepen (gelijk werk, voor gelijk loon)”*.

3. Ontslagen havenarbeiders terug in de haven!

4. Vaste banen voor alle havenarbeiders: een toekomst voor de jongeren in de haven!

De andere manier om verdeeldheid te zaaien is het scheppen van een groeiende groep rechteloze havenwerkers. Wat het dichtst bij de mooiste droom van het havenkapitaal komt is de RPS-constructie: goed opgeleide en ervaren havenwerkers, die vanuit een werkloze positie opgeroepen kunnen worden voor arbeid. Alleen de huidige RPS-ers, daar willen de havenondernemers nog vanaf – gewenst zijn nóg goedkopere jongeren zonder strijdervaring. Wat moet de oproepkracht, die graag wat meer wil verdienen dan zijn WW-uitkering, zijn bijstandsuitkering of die zelfs geen uitkering heeft? Die oproepkracht moet hard werken, doen wat wordt opgedragen en hopen dat hij daarom morgen weer mag terugkomen. De situatie van de havenarbeiders met tijdelijke contracten is niet veel beter.

Er is een grote groep werkloze havenarbeiders: oud SHB-ers waarvan een deel via RPS regelmatig in de haven werkt en ha-

Havenwerkers Bremen demonstreren tegen loonroof

Ondanks hevige kou demonstreren op dinsdag 2 februari meer dan 500 havenarbeiders in Bremen tegen de loondumping, die de havenbedrijven willen doorvoeren. Er zijn niet alleen de mensen van de havenpool GHB, maar ook werkers van vaste bedrijven zoals BLG, HHLA, Eurogate, NTB. De demonstratie was door vakbond

Verdi georganiseerd, maar het bestuur van de bond werd door de havenwerkers scherp bekritiseerd. Onder andere vanwege haar weigering niet-vakbondsleden toe te laten in de bussen, die de havenwerkers van Bremerhaven naar Bremen brachten. Maar vooral ook omdat de leiding van de vakbond al te veel loonroof heeft toegestaan en bij de CAO-onderhandelingen, die nu bezig zijn, heeft gezegd tot 15% op de lonen te willen inleveren in ruil voor 'werkgelegenheidsgarantie'. Dat moet gebeuren door voor nieuwe werkers veel lagere lonen toe te staan, door verschil te maken tussen het loon aan de waterkant en het lagere loon aan de landzijde. Die afbraak is

tot nu toe vooral bij de GHB gebeurd, maar duidelijk is dat de havenbazen deze loondumping naar alle havenbedrijven willen uitbreiden.

Voor de microfoon zei een van de havenwerkers: *“Waar zijn de winsten gebleven die door ons werk zijn behaald? Met dat geld hebben de ondernemers aandelen gekocht in bedrijven in Sint-Petersburg en Italië, om daar nog meer winst te maken”*. Een ander zei onder veel bijval: *“We moeten de verantwoordelijken in de directievlugels stevig aanpakken. Vorige week woensdag zat de haven (Bremerhaven) op slot. Met 60 man hebben we die geblokkeerd. – er kwam geen auto meer van het schip af. Zoiets moeten we natuurlijk zelf organiseren”*.

ECT:

Eén voor allen – allen voor een!

Donderdagmiddag 28 januari hebben de arbeiders bij ECT twee uur gestaakt op alle drie de vestigingen in Rotterdam. De collega's op de Delta terminal begonnen de zelfstandige staking en belden naar de Home en Euromax. Deze ECT-terminals lagen binnen enkele minuten ook plat.

's Morgens moest een collega uit de C-dienst bij personeelszaken komen praten. Hij kreeg te horen dat hij niet meer functioneerde, ontslagen was en dat hij met onmiddellijke ingang het terrein moest verlaten. Hij zou tot 1 oktober 2010 betaald krijgen en ze zouden kijken of er ander werk voor hem is.

Thuis heeft hij de collega waar hij altijd mee werkt opgebeld en het verhaal verteld. Vervolgens ging het verhaal in de rondte, met als gevolg dat de E2-spl besloot om een solidariteitsactie te houden om dit terug te draaien.

Een collega zegt: *"Toen sloeg de vlam in de pan. Dat pikken we niet. Er werd nog gezegd dat wie niet aan het werk ging, het terrein moest verlaten. De supervisor werd even haarfijn*

verteld, dat we dat nu juist niet zouden doen, maar dat we onze collega's van de avonddienst op zouden wachten, om het verhaal te vertellen. Die supervisor hebben we niet meer gezien. We zijn blijven zitten, tot de OR een gesprek met de directie had gehad. Vervolgens, kwam de voorzitter van de OR om 14.30 uur in de kantine om te vertellen dat het gesprek met de betreffende medewerker als niet gevoerd moest worden beschouwd."

Een andere collega zegt: *"ECT had gedacht makkelijk van hem af te kunnen, maar ze hebben niet op het personeel gerekend. Vandaag is het de ene en morgen een andere, we stopten met z'n allen"*.

De collega werkt al zo'n 30 jaar voor ECT, is ernstig ziek, maar kan wel al zijn functies van brugkraanmachinist en radiowal uitvoeren. De collega's bij ECT hebben het ontslag niet gezien als een individuele kwestie, maar als onrechtvaardig en een aanval op allen. Binnen twee uur ging de directie volledig overstag. De stakingsuren worden doorbetaald.

venwerkers met een tijdelijk contract, die bij bijvoorbeeld RST, ILS, Matrants en Uniport zijn ontslagen. Er is best werk voor deze collega's. De bedrijven, UWV en de gemeente ronselen volop mensen om in de haven te werken. Collega's worden de haven uitgeduwd om goedkopere, rechteloze jongeren in te laten stromen. In het 'Akkoord van Rotterdam' tussen onder andere de gemeente, de bedrijven en UWV is afgesproken dat jaarlijks op deze manier een kleine 400 nieuwe havenarbeiders de haven instromen, met 'nieuwe' loon- en arbeidsvoorwaarden. Dat is opnieuw verdeel en heers – ten koste van ouderen én van jongeren. Dat kan de huidige generatie niet laten gebeuren. De havenwerkers van vroeger hebben geknokt om het huidige niveau van arbeidsvoorwaarden te bereiken. Die erfenis moet verdeeld en verbeterd worden. We kunnen op onze beurt de jongeren niet opzadelen met alleen maar verslechtingen!

5. Vaste roosters voor alle havenarbeiders!

Bij Matrants blijf je thuis als er geen werk is, maar die dag moet met overwerk of een snip-

perdag worden gecompenseerd. Bij Seabrex zijn de werktijden ook van elastiek. Ook ECT en APMT willen van de vaste havenarbeiders een oproepkracht maken. Bij APMT wordt een rooster voorgesteld met vooruitspillen, wisseldiensten en verplicht overwerk. Het eindbod van ECT wil het V-rooster, dat ook met flexibele arbeidstijden werkt, tot een normaal rooster maken. Het V-rooster is er op ondemocratische wijze doorgeduwd, vooral ten koste van de jongere collega's. Het V-rooster is met ingang van 1 januari 2010 in strijd met de CAO, maar ECT doet of haar neus bloedt. De klokurenmatrix zoals ECT voorstelt is een stap om de ECT-er voor zijn werktijden en zijn salaris volledig van de willekeur van de baas afhankelijk te maken. Opnieuw: verdeel en heersstrategie.

Samen in actie – Die macht is veel te lang onbenut gebleven

Het aannemen van beleid op een congres is één. Het vertalen van deze eisen naar CAO-eisen is noodzaak. Voor het binnenhalen van de eisen zijn niet alleen woorden nodig, maar ook daden. Daarvoor moet de vak-

bondsmacht worden ontplooid. Alle havenbedrijven gebruiken de crisis om verslechtingen versneld door te voeren. **Als de CAO-strijd beperkt blijft tot het eigen bedrijf, dan kun je alleen de scherpe kantjes afslijpen van de plannen van de baas.** Verbeteringen zijn ondenkbaar als de strijd beperkt blijft tot het eigen bedrijf.

Wie serieus werk wil maken van de solidariteit en van solidaire

CAO-eisen, die zal de solidariteit havenbreed moeten organiseren. Tegenover eensgezinde arbeiders staan de transport- en scheepvaartconcerns machteloos. Zonder arbeiders wordt er niets geproduceerd, zonder havenarbeiders komen de vervoersstromen tot stilstand. De havenarbeiders hebben samen een enorme macht – die macht is al veel te lang onbenut gebleven.

Strijd tegen verhoging AOW: Daden moeten van onderop komen!

We kunnen de regering haar gang niet laten gaan. Als je de aantasting van deze hoeksteen van de sociale zekerheid over je kant laat gaan, wat ga je dan doen tegen de 35 miljard aan bezuinigingen die nog zullen volgen? Wat is dat voor onzin dat de achterban niet in beweging zou willen komen – het is de top die geen beweging wil organiseren. Hoezo is er aan de plannen van de regering niets meer te doen – als de vakbondsmacht ten volle wordt ontplooid, dan kan de regering geen kant op. Talloze moties, ook van de bondsraden van ABVAKABO FNV, FNV Bondgenoten en FNV Bouw, waarin het bestuur werd opgedragen acties en stakingen te organiseren, werden ondemocratisch terzijde geschoven en niet uit-

gevoerd. Bestuurders lobbyen om de scherpe kantjes van het plan er af te krijgen – maar het hele regeringsplan moet weg!

Doe het zelf

Iedereen die het serieus meent met het verzet tegen de verhoging van de AOW-leeftijd moet zich op de stand van zaken beraden. De FNV-top gaat de strijd niet organiseren – wel in woorden, maar niet in daden. Het idee dat de top onder druk van de leden op haar schreden zal terugkeren, is een gevaarlijke illusie. Deze valse hoop heeft vakbondsleden al veel te lang verlamd. Het is nu tijd om dat te gaan doen waarvoor iedereen lid is van de bond: met je collega's de strijd organiseren – strijd tegen de aan-

vallen van de grote monopolies en hun regering, de strijd voor sociale vooruitgang voor de werkende mensen en een toekomst voor onze kinderen.

Kaderleden van ABVAKABO FNV hebben in Rotterdam een actiecomité gevormd. Zij hebben actieve vakbondsleden van alle bonden opgeroepen om de krachten te bundelen. In een brief worden de kaderleden van ABVAKABO FNV uitgenodigd voor actievergaderingen: *“Op vakbondsvergaderingen zijn verklaringen aangenomen met als hoofdpunt dat de strijd tegen de verhoging van de AOW leeftijd doorgezet moet worden. De FNV gaat ervoor. ABVAKABO FNV gaat ervoor. De bond dat zijn de leden en die leden moeten geactiveerd en gemobiliseerd worden”*. Niet meer hopen en wachten op actie georganiseerd door de top, maar zelf van onderop de strijd organiseren: dat is de weg vooruit, dat is het echte vakbondswerk, zo wordt de vakbond een strijdorganisatie in handen van de leden.

Op de actievergadering van 4 februari waren kaderleden van Bondgenoten en ABVAKABO aanwezig, op de volgende vergadering zal FNV Bouw zich aansluiten. Het uitgangspunt is gezamenlijke actie.

Het actiecomité werkt toe naar een gezamenlijke landelijke actie- en stakingsdag eind maart.

Ter voorbereiding wordt er gewerkt aan een grote regionale actie en staking begin maart.

Strijdorganisatie in handen van de leden

De vakbondsmacht ontplooiën, kan alleen vanuit het besef dat de vakbondsmacht bij de reformistische bondstop niet in goede handen is. Je bent geen lid om de bondstop aan te moedigen dat ze nu eindelijk eens haar werk gaat doen. De vakbondsmacht moet liggen waar hij hoort: bij de leden. Zodat de werkende mensen de controle over hun eigen acties nemen. Door de democratie in de strijd ten volle te ontplooiën. Door steeds nieuwe groepen bij de acties te betrekken. Te voorkomen dat de bondstop (zoals in 2004) de acties voortijdig afblaast om de regering (en de eigen carrière) te redden met een slecht en laf compromis. Daarom moet de strijd van onderop worden georganiseerd.